

РОЗДІЛ 8

ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

УДК 336.71(477)

Баланюк М. В.

Львівський університет бізнесу та права

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Досліджено внесок видатних закордонних та українських науковців-економістів у висвітлення теоретичних та практичних аспектів розвитку підприємств банківського сектору. Встановлено, що ефективність розвитку підприємств банківського сектору національної економіки передбачає розроблення та практичне використання концептуальних положень, головною метою яких є створення ефективних механізмів визначення пріоритетів та напрямів стратегічного розвитку підприємств, які спираються на певні принципи. Систематизовано принципи зі зведенням їх у чотири групи за основними класифікаційними ознаками; доцільність такого розмежування обґрунтовано механізмом використання економічних законів.

Ключові слова: банківський сектор, підприємства банківського сектору, механізм, розвиток, національна економіка.

Постановка проблеми. У період прогресу інформаційних технологій та економічного прориву в багатьох країнах світу українська економіка досі не демонструє стійких тенденцій зростання. За останні три роки Україна пережила макрофінансове потрясіння, через те, що суттєво ускладнилися умови діяльності вітчизняних підприємств, у тому числі в банківському секторі. Через поступове знецінення гривні (більше ніж утричі порівняно з 2014 р.) вони відчули гостру нестачу власних фінансових ресурсів та зіткнулися зі скороченням притоку іноземного капіталу. Так, за період 2007–2016 рр. прибутковими для банківського сектора були 2007–2008 рр., 2012–2013 рр. (загальна сума прибутку становила 20,26 млрд. грн.), а збитковими – 2009–2011 рр. та 2014–2015 рр. (загальна сума збитків становила 178,75 млрд. грн.). Фінансовий результат підприємств банківського сектора України за вказаний період був від’ємним та становив 158,49 млрд. грн. [1; 2]. Судячи з офіційних даних НБУ [1], далеко не всі підприємства банківського сектора характеризуються ефективністю внаслідок високої частки неприбуткових підприємств, порушення структури капіталу, зростання фінансових ризиків та зниження фінансової стій-

кості (так, у 2016 р. в списку неплатоспроможних банків у стадії ліквідації перебувало 67 банків, а в категорії неплатоспроможних, в яких введено тимчасову адміністрацію, – шість) [15]. У таких умовах необхідним є розроблення концептуальних положень щодо формування механізмів розвитку підприємств банківського сектору національної економіки в контексті подолання кризових явищ в економічно-соціальной сфері.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у висвітлення теоретичних та практичних аспектів розвитку підприємств банківського сектору зробили видатні закордонні та українські науковці економісти (табл. 1).

Під поняттям «концепція» традиційно розуміють синтез мети, принципів, змісту і методів, системи бачень певних процесів і явищ. У науковій літературі [12; 13] виокремлюють два основних підходи до формування концепції: філософський (пов’язаний із загальним значенням концепції для підприємства) та організаційно-управлінський (передбачає формування системи заходів, методів та реалізацію дій, спрямованих на реалізацію місії і цілей підприємства). Використання основних концептуальних положень у формуванні механізмів розвитку підприємств банківського

Таблиця 1

Перелік учених, які досліджували теоретичні та практичні аспекти розвитку підприємств банківського сектора [3–11]

№	Вчені	Теоретичні та практичні аспекти розвитку підприємств банківського сектора
1	М. Козоріз	Аналізував ефективність регулювання банківської системи внаслідок впливу іноземного капіталу на розвиток різних банків
2	Г. Карчева	Аналізувала особливості функціонування банківської системи в посткризовий період, а отже, й ефективність відповідних важелів впливу з боку регулятора на відповідні події в банківській сфері
3	О. Дзюблук, Л. Прийдун, І. Д’яконова	Аналізували регулювання вітчизняної банківської системи в умовах інтеграції економіки України у світове господарство і лібералізацію міжнародного руху капіталу
4	А. Kuzemin, G. Kots, V. Lyashenko	Проводили порівняльний аналіз функціонування різних банківських систем для визначення ефективності їх управління на різних рівнях
5	І. Д’яконова	Аналізувала змістовність понятійного апарату з визначення сутності та змісту державного регулювання банківської системи
6	С. Лобозинська	Аналізувала роль і значення держави в забезпеченні ефективності регулювання банківської системи за різними напрямками здійснення банківської діяльності та її впливовості на різні сегменти національної економіки
7	І. Дудка	Аналізував взаємозв’язок державного регулювання банківських відносин і державної політики у цій сфері економіки, що дало змогу розмежувати окремі рівні регулювання банківської системи

сектору національної економіки, наприклад моделювання оптимального вибору фінансового забезпечення з урахуванням зміни технологій, дає змогу проводити ефективну інноваційну та фінансову політику нових технологій на підприємствах банківського сектору [14].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Хоча нині є велика кількість наукових праць, які висвітлюють питання розвитку підприємств банківського сектору, концептуальні положення щодо формування механізмів розвитку підприємств банківського сектору національної економіки сформовані й науково обґрунтовані лише фрагментарно.

Мета статті полягає у розробленні концептуальних положень щодо формування механізмів розвитку підприємств банківського сектору національної економіки в контексті подолання кризових явищ в економічно-соціалістичній сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проведені дослідження дають змогу стверджувати, що концептуальні положення щодо формування механізмів розвитку підприємств банківського сектору національної економіки [14; 16] мають спрямовуватися на: вдосконалення правового забезпечення банківської діяльності; підвищення конкурентоспроможності банківської системи; реформування системи податкового регулювання діяльності банківських установ; підбір відповідного інструментарію монетарного регулювання банківської системи; вдосконалення механізму регулювання ліквідності банківських установ; формування адекватної моделі роботи з проблемними банками; підвищення якості банківського регулювання та нагляду на підприємствах.

Якщо банківський сектор одночасно із власною ефективною економічною діяльністю розширить свій системний вплив на національну економіку, то стане можливим підвищення її продуктивності та зростання якості життя населення. Організацію та функціонування механізмів державного регулювання банківського сектору здійснюється відповідно до закону відносних опорів [17; 18] та передбачає зростання економіки за рахунок концентрації сил і ресурсів для забезпечення підвищення організаційних ефектів від застосування механізмів регулювання. Ефективність розвитку підприємств банківського сектору національної економіки передбачає розроблення та практичне використання концептуальних положень, головною метою яких є створення ефективних механізмів визначення пріоритетів та напрямів стратегічного розвитку підприємств, які спираються на принципи, що систематизовано в табл. 2: принципи стратегічного розвитку і раціональності вибору тактики управління; принципи державної підтримки і контролю ефективності управління фінансовими ресурсами; принципи міжнародного співробітництва; принципи інноваційності розвитку підприємств банківського сектору.

Усі перераховані у таблиці 2 принципи доповнюють один одного та потребують системного застосування у процесі планування діяльності підприємства банківського сектору. Їх застосування забезпечить: правову захищеність діяльності підприємства, його капіталу та майна; ефективне управління витратами за рахунок стратегічного планування фінансово-господарської діяльності підприємства; своєчасне поповнення ресурсної бази підприємства; розроблення та підтримку належної організаційної структури підприємства за рахунок контрольованого виконання управлін-

ських завдань; розвиток та підтримку інтелектуального й інформаційного потенціалу організації за рахунок залучення додаткових інвестицій для впровадження інновацій та спостереження за новітніми розробками і перспективними світовими проектами; виявлення наявних та прогнозування потенційних загроз діяльності підприємства (розроблення методів їх подолання, попередження чи мінімізації наслідків їх впливу) та впровадження новітніх методів організації ефективного менеджменту та маркетингу на підприємстві за рахунок забезпечення високого рівня кваліфікації і мотивації персоналу [14; 17].

Недотримання зазначених принципів негативно впливатиме на діяльність усього підприємства та його структурних підрозділів, тому що, відповідно до закону мінімуму Лібіха, для розвитку підприємств важливим є своєчасне та збалансоване використання усіх видів ресурсів [22].

Відомо, що дії керівництва впливають на формування організаційно-ресурсної збалансованості підприємств банківського сектору. Так, за наявності ресурсів усіх видів їх незбалансованість може звести нанівець використання способу розвитку, тоді як значно менші ресурси за їх збалансованості можуть забезпечити результативне використання вибраного способу розвитку підприємства. Програма розвитку підприємства та контроль над її виконанням забезпечать контрольованість процесу розвитку підприємства як важливої функції управління розвитком як із боку держави, так і з боку підприємства.

Проведені дослідження дають змогу стверджувати, що наведені вище групи принципів формування механізмів розвитку підприємств банківського сектору випливають з економічних законів [22]:

1) інформованості-впорядкованості – «чим більшою інформацією (повною, достовірною, впорядкованою) володіє підприємство, тим більша ймовірність стійкого функціонування». Інформація сприяє переведенню підприємства банківського сектору до рівноважного стану, протидіє ентропії та дезорганізації й підвищує ефективність його функціонування;

2) найменших – міцність ланцюга визначається найслабшою з її ланок. Цей закон можна назвати законом «слабкої ланки». Ця ідея практично реалізована в сучасних методах планування й управління підприємством банківського сектору;

3) самозбереження – будь-якій організації притаманне прагнення до самозбереження (виживання) за рахунок оптимального використання ресурсів (потенціалу). На розвиток підприємства банківського сектору впливає його адаптація до змін зовнішнього середовища. Самозбереження досягається поєднанням стабільності та розвитку підприємств банківського сектору;

4) необхідної різноманітності (принцип Ешбі) – кожна організація має свій унікальний набір елементів і, відповідно, конкретну організаційну структуру. Наслідком цього закону є висока адаптивність організації підприємства банківського сектору, тобто його реакція на зміни зовнішнього і внутрішнього середовища при збереженні якісної визначеності організації роботи цього підприємства;

5) єдності аналізу і синтезу – будь-яка організаційна система налаштовується на оптимальний варіант досягнення поставлених цілей завдяки використанню в процесах її управління процедур аналізу та синтезу. Сутність аналізу (декомпозиції) і синтезу (агрегування) зводиться до поділу цілого на частини і, навпаки, з'єднання в єдине ціле

Таблиця 2

Принципи створення ефективних механізмів визначення пріоритетів та напрямів стратегічного розвитку підприємств [12; 14; 18; 19; 23]

№	Принципи	Сутність принципів
1	2	3
Стратегічного розвитку підприємств і раціональності вибору тактики управління		
1	Точності	Стратегічні і тактичні плани підприємства банківського сектора повинні бути обґрунтованими, а показники – реалістичними
2	Креативності	Стратегічні і тактичні плани передбачають обґрунтованість доцільності використання формальних підходів та сполучення творчого та інтуїтивного підходів до розроблення стратегічного плану розвитку підприємств банківського сектора
3	Єдності	Стратегічні плани структурних підрозділів необхідно розглядати в комплексі з тактичними планами розвитку підприємств банківського сектора
4	Гнучкості та безперервності	Стратегічні і тактичні плани підприємств банківського сектора передбачають необхідність упровадження певних змін у сформованих планах або перехід на інші варіанти планів, або коригування обраного раніше шляху розвитку залежно від впливу динамічних зовнішніх чинників
5	Участі	Стратегія і тактика розвитку має бути справою всього персоналу організації, стратегічне і тактичне планування необхідно здійснювати на всіх рівнях управління
6	Адаптивності	Стратегічний план розвитку підприємства повинен вчасно реагувати на вимоги з боку зовнішнього оточення, а тактика – використовувати можливості зовнішнього та внутрішнього середовища
7	Комплексності	Стратегічний і тактичний плани розвитку підприємств банківського сектора повинні врахувати усі фактори, які впливають на вибір шляхів розвитку, які охоплюють усі функціональні сфери підприємств банківського сектора
8	Багатоваріантності	Стратегічний і тактичний плани розвитку підприємства повинні включати альтернативні стратегії розвитку для формування оптимістичного, песимістичного і найбільш імовірного варіантів розвитку підприємств банківського сектора
Державної підтримки розвитку підприємств банківського сектора і контролю ефективного управління фінансовими ресурсами		
1	Ефективності використання ресурсів	Розвиток підприємств банківського сектора неможливий без розроблення нормативних документів, регламентів та рекомендацій з організації пошукових і науково-дослідних робіт з оптимального використання наявних ресурсів (фінансових, трудових, матеріальних, адресних тощо) для підвищення ефективності діяльності суб'єктів ринку розвитку підприємств банківського сектора
2	Науковості	Розвиток підприємств банківського сектора неможливий без використання сучасних науково-методичних підходів, методів, інструментарію та залучення вітчизняних наукових установ і окремих науковців до визначення принципів державної політики у сфері розвитку підприємства та спрямування їхньої діяльності на вирішення системних питань, що впливають на розвиток підприємства банківського сектора
3	Динамічності та відповідності європейським стандартам	Розвиток підприємств банківського сектора неможливий без сприяння з боку держави структурним, технічним і технологічним перетворенням, підвищення ефективності регуляторного впливу на ринок розвитку підприємств банківського сектора з використанням рекомендацій міжнародних організацій стосовно організаційних, технічних і фінансових аспектів діяльності
Міжнародного співробітництва для розвитку підприємств банківського сектора		
1	Відповідності європейським вимогам	Розвиток підприємств банківського сектора неможливий без участі, у тому числі на постійній основі, у роботі міжнародних організацій та участі у міжнародних зустрічах для адаптації розвитку підприємств банківського сектора України до вимог глобальної інформаційної інфраструктури та до положень міжнародних угод про побудову інформаційного суспільства
2	Інтеграції в нормативно-правовий простір світового ринку	Розвиток підприємства неможливий без запровадження механізмів регулювання за європейськими принципами для інтеграції розвитку підприємств банківського сектора України в нормативно-правовий простір конкурентного світового розвитку підприємств банківського сектора відповідно до вимог СОТ та економічної частини Угоди про асоціацію України з ЄС
3	Участі, партнерства та рівноправності	Розвиток підприємств банківського сектора неможливий без реалізації спільних проектів із питань розвитку на двосторонній основі
Інноваційності розвитку підприємств банківського сектора		
1	Комплексності	Розвиток підприємства банківського сектора неможливий без упровадження інновацій для досягнення довгострокової ефективності шляхом прогнозування та адаптації до змін у зовнішньому середовищі
2	Безперервності	Розвиток підприємства банківського сектора передбачає застосування інновацій не як одноразових заходів щодо підвищення доходності підприємства чи збільшення його ринкової частки, а як багаторазових

структурних частин. Аналіз і синтез – нерозривні моменти процедури прийняття організаційно-управлінських рішень, спрямованих на досягнення цілей розвитку підприємств банківського сектора;

б) синергії – «для будь-якої організації можливі як приріст, так і зниження загального потенціалу порівняно з простою сумою потенціалів вхідних у неї елементів». Синергія – це спільне функціонування елементів системи. У першому

випадку йдеться про організовану, у другому – про дезорганізовану систему (позитивний і негативний синергічні ефекти) розвитку підприємств банківського сектора. Закон синергії – це закон організаційного (сукупного) ефекту. В нейтральній системі цей ефект дорівнює нулю;

7) розвитку – кожна організація прагне досягти свого максимального потенціалу під час проходження всіх етапів життєвого циклу. Цей закон

спирається на чотири основних принципи: інерції (запізнювання). Інерція організації підприємства банківського сектора полягає у використанні застарілих елементів (структур) або їх запізнілому вилученні; еластичності (взаємозалежність швидкості зміни потенціалу організації підприємства від самого потенціалу). Підприємство банківського сектора може згладити вплив збурюючих впливів на свою діяльність уніфікацією, стандартизацією та підвищенням кваліфікації кадрів; стабілізації (не допускається вихід відхилень за межі встановлених змін); безперервності;

8) композиції і пропорційності (гармонії) – для досягнення головної мети організації необхідна їй об'єктивна тенденція для створення стійкого об'єднання з дотриманням пропорційності (композиції) і пропорційності. При цьому має місце принцип пріоритету цілого над частиною. Під пропорціями, які необхідно дотримувати в організаційній системі розвитку підприємства банківського сектора, розуміють об'єктивно наявні зв'язки і залежності між елементами. Інструментами пропорційності є конкуренція, планування, координація тощо;

9) зворотного зв'язку – передбачає наявність зворотного зв'язку між керуючою і керованою підсистемами організації підприємства, а також між нею і зовнішнім середовищем. Зворотній зв'язок завжди є реакцією на дії керівництва підприємства банківського сектора, і дуже важливо, щоб ця реакція була їм адекватна.

Стрімкий розвиток економіки вимагає від підприємств банківського сектора суттєвих змін кількісних та якісних параметрів їхньої діяльності. Для успішного розвитку промисловості України стратегічно важливим завданням є модернізація економіки, тому що лише інноваційно орієнтована економіка здатна забезпечити випереджаючі темпи зростання економіки. Це надає значущості питанням важливості використання концептуальних положень щодо формування механізмів розвитку підприємств банківського сектора національної

економіки, які б відповідали умовам особливостям структурно-інноваційної переорієнтації економіки виходячи з таких положень [14; 24; 25]:

– забезпечення розвитку підприємств банківського сектора знаходиться у тих же просторових, часових, ресурсних межах, що й забезпечення суспільного розвитку. Крім того, воно має базуватися на фундаментальних принципах та формуватися в межах єдиної методологічної основи. Це суттєво змінює акценти у розумінні напрямів його трансформації та формує інструменти системного аналізу проблеми розвитку підприємств банківського сектора національної економіки;

– забезпечення економічного прогресу розвитку підприємств банківського сектора національної економіки ґрунтується на основі реалізації інноваційної моделі розвитку національної економіки, для якої обов'язковим є врахування сукупності усіх можливостей для розвитку підприємств, тобто забезпечення нових форм суспільних і виробничих відносин;

– обов'язковим є врахування дії внутрішніх та зовнішніх закономірностей розвитку (диференціація суті та форми механізмів розвитку підприємств банківського сектора), що надає такому забезпеченню статусу генератора зростання національної економіки та ефективного споживання банківських ресурсів.

Висновки. Отже, концептуальна модель формування механізмів розвитку підприємств банківського сектора повинна врахувати взаємодію заходів забезпечення економічної стабільності, керованості та «дозованого» економічного ризику в усіх сферах господарювання, які характеризуються наявною та перспективною високою рентабельністю.

Усвідомлення базових конфігурацій, мети, завдань та очікуваних результатів за такої економічної моделі має бути визнаним органами державного управління всіх рівнів. Причому метою державної політики за такої моделі є створення умов для розвитку інноваційних проєктів, реалізації наявного потенціалу з максимальною результативністю в мінімальні терміни.

Список використаних джерел:

1. Основні показники діяльності банків України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=3680798.
2. Коваленко М.М. Особливості організації механізму державного регулювання банківського сектора із застосуванням положень тектології / М.М. Коваленко // Актуальні проблеми державного управління. – 2016. – № 1(49). – С. 1–7.
3. Козоріз М.А. Методологічні засади дослідження впливу іноземного капіталу на розвиток банківської системи України / М.А. Козоріз // Фінанси України. – 2007. – № 11. – С. 95–102.
4. Карчева Г. Особливості функціонування банківської системи України в умовах фінансово-економічної кризи / Г. Карчева // Вісник НБУ. – 2009. – № 11. – С. 10–16.
5. Дзюблюк О. Розвиток банківської системи в умовах інтеграції економіки України у світове господарство і лібералізації міжнародного руху капіталу / О. Дзюблюк, Л. Прийдун // Світ фінансів. – 2008. – № 2. – С. 8–19.
6. Д'яконова І. Пошук стратегії розвитку банківської системи України в умовах глобалізації фінансових ринків / І. Д'яконова // Вісник НБУ. – 2008. – № 2. – С. 26–31.
7. Kuzemin A. Fuzzy set theory approach as the basis of analysis of financial flows in the economical security system / A. Kuzemin, V. Lyashenko // International Journal Information Theories & Applications. – 2006. – Vol. 13. – Is. 1. – P. 45–51.
8. Kots G.P. Banking sectors of the economies of European countries in the representation of statistical interrelation between indices that characterize their development / G.P. Kots, V.V. Lyashenko // European Applied Sciences. – 2012. – № 1. – С. 461–465.
9. Лобозинська С.М. Державне регулювання банківської системи України / С.М. Лобозинська. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – 416 с.
10. Д'яконова І.І. Державне регулювання банківської діяльності: вивчення моделей, обґрунтування категорійного апарату / І.І. Д'яконова // Вісник Української академії банківської справи. – 2007. – № 2(23). – С. 9–16.
11. Дудка І.М. Державне регулювання банківських відносин як ключовий компонент державної політики в цій сфері / І.М. Дудка // Часопис Київського університету права. – 2009. – № 4. – С. 162–168.
12. Шершньова З.Є. Стратегічне управління / З.Є. Шершньова [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://studentbooks.com.ua/content/view/11742/>.
13. Дехтяр Я.Р. Концептуальні і організаційні основи створення ефективного механізму фінансування соціального захисту населення України в умовах соціально орієнтованих реформ / Я.Р. Дехтяр, В.М. Білопольська // Вісник студентського наукового товариства Донецького національного університету / редкол. С.В. Беспалова [та ін.]. – Донецьк : ДонНУ, 2013. – Т. 2. – С. 81–87.
14. Цурік О.В. Концептуальні принципи стратегічного розвитку підприємств телекомунікаційної галузі / О.В. Цурік // Вісник Донецького національного університету. Економіка і право. – 2013. – № 2. – С. 255–258.

15. Соснова А. Банки-банкрути України. Чому фінустанови банкрутують одна за одною? / А. Соснова // Слово і діло. – 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.slovoidilo.ua.
16. Маслов В.І. Концептуальні установки менеджменту. Збірник статей / В.І. Маслов. – М. : Наука, 2012. – 576 с.
17. Бабицький А.Ф. Методологія аналізу економічних процесів і управління : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / А.Ф. Бабицький. – К. : МАУП, 2003. – 128 с.
18. Ціпуринда В. Системні основи економічних трансформаційних процесів / В. Ціпуринда // Вісник КНТЕУ. Гуманітарні дослідження. – 2011. – № 1. – С. 121–128.
19. Калиніченко Ю. Стратегічний розвиток підприємства: теоретичні та практичні аспекти / Ю. Калиніченко // Галицький економічний вісник. – 2010. – № 4(29). – С. 106–115.
20. Атаманчук Г.В. Теория государственного управления : [курс лекций] / Г.В. Атаманчук ; изд. 2-е, доп. – М. : Омега-Л, 2004. – 584 с.
21. Файоль А. Учение об управлении / А. Файоль // Научная организация труда и управления ; под общей редакцией А.Н. Щербаня. – М. : Экономика, 1965.
22. Білецька Л.В. Економічна теорія: Політекономія. Мікроекономіка. Макроекономіка : [навч. посіб.] / Л.В. Білецька, Л.В. Білецький, В.І. Савич. – К. : Центр навчальної літератури, 2005. – 651 с.
23. Горячева К. Фінансова безпека підприємства, сутність та місце в системі економічної безпеки / К. Горячева // Економіст. – 2003. – № 8. – С. 65–67.
24. Сусіденко О.В. Методи та критерії формування і підвищення фінансової безпеки підприємства / О.В. Сусіденко // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка». – 2014. – Вип. 2(43). – С. 129–133.
25. Сусіденко О.В. Фінансова безпека підприємства: теорія, методи, практика : [монографія] / О.В. Сусіденко. – К. : Центр учбової літератури, 2015. – 128 с.

Баланюк М. В.

Львівський університет бізнеса і права

КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ ПО ФОРМИРОВАНИЮ МЕХАНИЗМОВ РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЙ БАНКОВСКОГО СЕКТОРА НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ

Резюме

Исследован вклад выдающихся зарубежных и украинских ученых-экономистов в освещение теоретических и практических аспектов развития предприятий банковского сектора. Установлено, что эффективность развития предприятий банковского сектора национальной экономики предусматривает разработку и практическое использование концептуальных положений, главной целью которых является создание эффективных механизмов определения приоритетов и направлений стратегического развития предприятий, опирающихся на определенные принципы. Систематизированы принципы с возведением их в четыре группы по основным классификационным признакам; целесообразность такого разграничения обоснована механизмом использования экономических законов, которые отражают необходимые, причинно-следственные связи и взаимозависимость функционирования и развития предприятий банковского сектора национальной экономики.

Ключевые слова: банковский сектор, предприятия банковского сектора, механизм, развитие, национальная экономика.

Balanyuk M. V.

Lviv University of Business and Law

CONCEPTUAL PROVISIONS ON FORMING MECHANISMS OF DEVELOPMENT OF ENTERPRISES OF THE BANKING SECTOR OF THE NATIONAL ECONOMY

Summary

The contribution of prominent foreign and Ukrainian scholars-economists in the coverage of theoretical and practical aspects of the development of banking sector enterprises is researched. It is established that the efficiency of the development of enterprises of the banking sector of the national economy involves the development and practical use of conceptual provisions, the main purpose of which is to create effective mechanisms for identifying priorities and directions of strategic development of enterprises based on certain principles. The author systematized the principles with their classification into 4 groups according to the main classification characteristics; the feasibility of such a distinction is justified by the mechanism of the use of economic laws that reflect the necessary causal relationships and the interdependence of the functioning and development of enterprises of the banking sector of the national economy.

Keywords: banking sector, banking sector enterprises, mechanism, development, national economy.